

Deyir ki, insan vəzifə yüksəlişi ilə bağlı iddialı ola bilər, amma hələ bu, yetərli deyil. Gərək həm də bunun üçün çalışsan, özünü inkişaf etdirənsən. Bu yanaşmaya elə öz təcrübəsi çox yaxşı nümunədir. Müsahibimiz Egey dənizi sahilində yerləşən kurort hotel "Six Senses Kaplankaya"nın baş meneceri olan azərbaycanlı Hüseyin Atakişiyevdir.

- Əvvəllər otel sektorunda çalışanların çoxu bir növ təsadüf nəticəsində bu sektora gəlirdilər. Sizde necə olub, bu sektoru istəyib gəlmisiniz, yoxsa təsadüfən belə alınıb?

- Mən ilk olaraq o vaxtkı Bakı Sovet Ticarət Texnikumunda ticarətdə menecment üzrə təhsil almışam, oranı qırmızı diplomla bitirmişdim. Bir təsadüf nəticəsində otel sektoruna düşdüm. Texnikumu bitirdikdən sonra ingilis dili kursuna girdim. Kursdakı yoldaşlardan biri dedi ki, oxuduğu universitetə amerikalılar gəlib, Bakıda "Hyatt" oteli açılar, tələbələrini iş müsahibəsinə dəvət edirlər. Dedi ki, istəsən gəl gedək. Dedim ki, mənim ingilis dilim zəifdir. Çünki məktəbdə

Hər gün iş saatım bitəndən sonra telefon operatorunun yanında oturub telefonlara necə cavab vermək lazım olduğunu öyrənirdim. 95-ci ilin may ayında qapıçı kimi düzəldim, 96-cı ilin aprelində telefon operatoru vəzifəsinə yüksəliş aldım. Artıq hazır kadr idim, ona görə rahatlıqla operator götürdülər. O vaxt telefon operatorlarının işi indiki ilə müqayisə edilməyəcək dərəcədə çox idi. Mobil telefon, internet yox idi. Xaricdən və şəhərdən gələn-gedən zəngləri biz bağlayırdıq, hətta qonaqlar "səhər zəng vur mənə oyat" deyirdilər. O vaxt o vəzifə daha aktiv iş idi, telefon dayanmırdı.

- Karyeranızın sonrakı mərhələsi Macarıstandadır. Bir az da bundan danışsaq...

- Universiteti bitirəndə artıq "Hyatt" otelində ön büro menecerinin yardımçısı vəzifəsinə qədər gəlib çıxmışdım. Universiteti başa vurub macar dilini öyrənmək üçün Macarıstana gəldim. Yaxın dostlarımdan biri macar idi, onların turizm şirkətinə rus dilini bilən kadr lazım olduğunu dedi, mənə iş təklif etdi. Bir müddət onlara kömək etdim, sonra otel sektoru ilə bağlı bir alman şirkəti olan "City Partner Hotels" Macarıstandakı ofisinin meneceri oldum. Orda iş

oradan ayrıldım, iyulun 1-i Bakıdakı "Boulevard Hotel Autograph Collection"a baş menecer vəzifəsinə gəldim. Bir il səkkiz ay orda çalışandan sonra "Intourist Hotel Autograph Collection"a baş menecer kimi transfer aldım. On ay orda işlədikdən sonra Türkiyəyə gəldim.

Bu gün qürur hissi ilə deyə bilərəm ki, vətənim üçün nələrsə etmişəm. Çünki çalışdığım müddətdə çoxlu kadr yetişdirmişəm. "Four Seasons"da işləyən kadrların böyük hissəsini o vaxt mən işə alıb təlim keçmişəm. Çox gənci sıfırdan götürüb üzərində işləyib gətirmişik. Onların bir çoxu professional kadr olub, karyeralarında irəliləyiblər. Yaxşı kadr ölkə üçün çox əhəmiyyətlidir. Çünki yaxşı kadrsız heç nə etmək olmur.

- Otel sektoru elədir ki, ən aşağı vəzifədən daha yuxarı pillələrə getmək olur. Bəs irəliləmək üçün kadrların özündən asılı olan nələrdir?

- Kadrların istəyindən çox şey asılı-

Qapıçı kimi işə başladı, indi Türkiyənin məşhur otelinin baş meneceridir

Hüseyin Atakişiyev: "İnsanlara vəzifənin gücü ilə deyil, bilik və ağılla qalib gəlmək lazımdır"

Aygün Asımqızı

alman dili keçmişdik, ingilis dilini də kursda öyrənirdim. Nə isə, gətdik və mənə qapıçı kimi işə götürdülər. Karyeram oteldə qapıçı kimi başlayıb. "Hyatt" otelinin Bakıxanov küçəsinə açılan taxta qapısı var, oranın birinci qapıçısı mən olmuşam.

Bu sektoru istəməyimə gəlincə, əslində, hələ əvvəllər jurnalist olmaq, şərqşünaslıq üzrə təhsil almaq fikrim var idi, amma zaman keçdikcə fikrim dəyişdi, otel sektorunda işləməyə başladığımda özümü rahat hiss etdiyimə görə fikirləşdim ki, karyeramı bu sahə üzrə davam etdirəcəm.

- İngilis dili filologiyası üzrə təhsil almısınız. Otelə işləməyə başlayandan sonra universitetə qəbul oldunuz?

- Bəli, işləyə-şəylə təhsil aldım. Mən universiteti bitirəndə 27 yaşım var idi. Düzü, işlədiyim üçün qiyabi təhsil almaq istəyirdim, amma ilk yerlərdə əyani ixtisaslar da yazmışdım. Yüksək bal topladığım üçün əyaniyə düşdüm. Artıq məcburən gecələri işləyib gündüzləri oxudum.

- Yəqin ki işləyə-şəylə təhsil almaq heç də asan olmayıb...

- Bəli, çox çətin idi. Səhər dərsə gedirdim, sonra gəlib evdə yatırdım, oyanıb dərslərimi hazırlayıb dəftər-kitabı götürüb işə gedirdim, gecə işləyirdim, səhər də birbaşa universitetə gedirdim. Vaxt baxımından heç qətiyyətən çox çətin idi, amma ingilis dili üzrə təhsil almaq cəhətdən mənə köməyi çox dəyirdi. Otelə işlədiyim üçün ingilis dilim oturmışdu. Qrup yoldaşlarım ingilis dilini danışmağı öyrənirdisə, mən ingiliscə səlis danışırıdım.

- Maraqlıdır, oxuduğunuz müddətdə karyerada irəliləmə getdi?

- Bəli, gecə resepsiyası işlədim, sonra supervayzer, ardınca gecə meneceri oldum.

- Qapıçı kimi işə düzələnlərin illərlə eyni vəzifədə qalanları da az olmur. Sizde bu irəliləyiş necə getdi?

- Qapıda dayanmaq heç də asan deyildi, çünki oteli amerikalılar idarə edirdilər, onlarda işə işdə çox ciddi nizam-intizam olurdu. İş vaxtı iş yoldaşlarımla danışmaq olmazdı, qamətini düz saxlamalıydın və s. Bir növ yay-qış 8 saat ayaq üstə əsgər kimi dururduq. Qapıda duran zaman mənə resepsiyası işi maraqlı gəlirdi. Deyirdim ki bir gün mən də ora keçmək istəyirəm. Biri var deyəsən ki, mən bir gün orda olacağam, amma heç nə etməyəsən. Biri də var "mən orda olacağam" deyib qarşına məqsəd qoyub orda irəliləyirsən. Məndəki məqsədyönlü istək idi.

otellə bağlı idi, amma daha çox otellərin tikintisi, idarəetməsinin qurulması kimi işləri görürdük. Amma mən aktiv otel işi istəyirdim, ona görə Macarıstanda "Four Seasons" otelinin iş elanına müraciət etdim. Ön büro menecer yardımçısı vəzifəsinə götürdülər. Macar dilini bilirdim deyə işə götürdülər, amma orda ilk vaxtlar bəzi çətinliklərim oldu, çünki xarici vətəndaş idim və məndən əvvəl orda çalışan, həmin vəzifəyə keçməyini gözləyən kadrlar var idi. Onların istədikləri yerə kənardan bir kadr gətirilməsi, üstəlik o kadrların da xarici olması bir az narazılıq doğururdu. Mən bunu normal qəbul edirdim, amma o problem zamanla həll olundu.

Biri var ki, kadr özü irəli getmək istəyir və bunun üçün çalışır. Bir qisim kadr işə fikirləşir ki, olduğum yer yaxşıdır. Bir misal çəkdim. Mən 2011-ci ildə Macarıstandan Azərbaycana qayıtmışam, indi 2019-cu ildir. Keçən il noyabr ayında Budapeştdə idim. Mən orda işləyəndə Budapeştdə "Four Seasons" otelində qapıçı olan adam indi də o işindədir. 10 ilə yaxındır eyni işi görür. O, vəzifəsinə sevir, orda rahatdır və heç nəyi dəyişmək istəmir. Müəyyən səbəblərdən istəməyə bilər. Məsələn, deyər ki, bura mənə rahatdır, "çay pulu" kimi əlavə gəlirim də olur, bəsimdir. Yaxud o adam üzərinə məsuliyyət götürmək istəmir, deyir ki, 8 saat qapıda dayar

- Bəs fikirlərinin dəyişməsinə səbəb nə oldu?

- Mənə görə insanlara vəzifənin gücü ilə deyil, bilik və ağılla qalib gəlmək lazımdır. Qısa bir müddətdə onlara dolaylı yolla o vəzifəyə layiq olduğumu sübut etdim. Həmin adamlarla sonra çox yaxşı ünsiyyətimiz oldu və bu günə qədər də çox yaxın dostuq. Məni tanıyandan sonra münasibətləri dəyişdi. Hətta bir müddət sonra artıq onlar mənə əcnəbi kimi baxmırdılar, macar bilirdilər.

- Sonra "Fous Seasons"un Azərbaycan bölməsinə keçdiniz...

- 2006-2011-ci illərdə Macarıstandakı "Four Seasons Gresham Palace" otelində işlədim, 2011-ci ilin avqust ayında Azərbaycanda "Four Seasons" açılarda soruşdular ki, azərbaycanlısan, öz ölkəndə işləmək sənə maraqlı olar? Təklifi dəyərləndirib Azərbaycana gəldim. 5 ilə yaxın "Four Seasons"da işlədim. 2016-cı iyun ayının sonunda otaqlar bölməsinin müdiri kimi

nib evimə gedirəm.

Amma kadrların özü ilə yanaşı, şirkətin rəhbəri, supervayzer və menecerlərdən də çox şey asılıdır. İnsanları yönləndirmək də lazımdır. Məsələn, "Four Seasons"da işləyəndə qapıda olan işçilərə istiqamət verirdik, "dil öyrən, təlimlərə qatıl" deyirdik. Bəzən iş rejimi ilə kursa getməyin alınmadığını bildirirdilər. Bu zaman deyirdik ki, get kursdan sənəndə gətir, bilək ki sən ora gədirsən, sənənin qrafikini ona görə təyin edirik. Bunu belə etmişik. Əslində, insanlara kömək etmək lazımdır. Bəlkə də bunu ona görə edirdim ki, mən özüm aşağı vəzifədən başlamışam, fikirləşmişəm ki insanlara təkan vermək lazımdır.

- Sizə o təkanı verən olmuşdu?

- Mənə "Hyatt"dakı treninqlər təkan olub, insanlardan kimsə "bunu et" deyər məsləhət verməyib. "Hyatt"da işə başlayanda ingilis dilini belə normal bilmirdim. Bizə oteldə dedilər ki, işləsəniz, vəzifəniz qalxacaq, sizi xarici ölkələrə

treninqlərə göndərəcəyik. Düzü, o vaxt bu sözlərin sadəcə vəd olduğunu düşünürdük, lakin bir müddət keçdikdən sonra dediklərinin hamısı oldu. Şirkət verdiyi sözü tutanda işçidə daha çox motivasiya yaranır. Əgər sən istəyirsənsə, işləyirsənsə, həqiqətən də sənə kömək edirlər, şərait yaradırlar.

- İrəli getməkdən danışanda üzərinə məsuliyyət götürmək məsələsinə toxundunuz. Sizi irəli aparacaq hansı məsuliyyətləri üzərinizə götürürdünüz?

- İnsan biliyinə əsasən üzərinə məsuliyyət götürür. İş görmək üçün biliyin varsa, məsuliyyəti asanlıqla üzərinə götürürsən, bilirsən ki, vəziyyəti nəzarətdə saxlayacaqsan. Ancaq biliyin yoxdursa, o məsuliyyət yox, artıq riskdir. Nə isə əldə edə bilərsən, tam itirə də. Risklə məsuliyyət arasında böyük fərq var. O məsuliyyəti üzərinə götürürəm ki, onu etməyə biliyim çatacaq.

- Ümumi baxanda karyeranızda qarşılaşdığınız və zamanla həll olan hansı problemlər olub?

- Çətin və həll olunmayan bir şey olduğunu deyə bilmərəm, amma bəzi məqamlardan danışmaq istəyirəm. Bəzən insan uzun müddət karyerasında bir irəliləyişi, hansısa vəzifəyə keçəcəyini gözləyir, amma həmin an krizis olur, yaxud müdriyyətdə dəyişir. Təzə müdir gəlib sənə taniyan qədər də 4-5 ay vaxt keçir. Mənim də karyeramda belə hallar olub (Gültür). İndi mən Türkiyəyə baş menecer getmişəm. Bəlkə də orda elə adamlar var idi ki, yaxında vəzifə yüksəlişi gözləyirdilər, amma müdir dəyişdi, mən gəldim. Vəzifələrinin artması üçün onları tanımalıyam.

Bir də əvvəllər baş menecerin verdiyi qərarları haqsız saydığım vaxtlar olurdu. Amma özün o vəzifəyə gələndə görürsən ki, doğrudan da o, düzgün qərar veribmiş. O mərhələyə gəlib çatmayan qədər bəzi şeyləri anlamaq bir az çətin olur.

- İşçi olaraq etiraz etdiyiniz, amma rəhbər olanda əvvəllər yanlış düşündüyünüzü anladığınız hansı məqamlar olub?

- Bəzən pulla bağlı hansısa qərar vermək lazım olanda rəhbərlik "pulumuz yoxdur", yaxud "2-3 ay sonra alırıq" deyəndə bizə qəribə gəlirdi. Biz o zaman otelə baş menecer kimi yox, öz şöbəmizin prizməsindən baxırdıq. Bəzən hansısa şöbə üçün pul olur, başqa biri üçün yox. Bu zaman sən öz şöbəndən baxanda etirazçı yanaşmada ola bilərsən, amma ümumi şirkət düşündəndə tamamilə başqa rəhbərlikdən baxırsan. Nə ki məsələn, indi biz burada oturmuruq və birinci mərtəbədən denizi görə bilmirik. Amma yuxarı mərtəbəyə çıxdıqda denizi daha yaxşı görürük. Ancaq özün baş menecer olanda, sən dediyini almadığı üçün ona haqsızlıq etdiyini düşünən işçinə izah edə bilərsən ki niyə belədir. Onda işin gedişi asanlaşır və narazılıqlar da aradan qalxır. Sən onu keçmişən və işçini psixoloji olaraq sakitləşdirirsən. Biri var insanlara "yox" deyib yola salırsan, biri də var o "yox"un səbəbini izah edirsən. Bu, onun qarşısını alır ki, işçi artıq öz rəhbərindən gördüyü "haqsızlığı" böyük bir kütleyə çatdırmır, insanları yanlış yönləndəcək fikirlər səsləndirmir.

- Xaricdə işləyənlərin sonra ölkəyə qayıtması çox rastlanan hal deyil. Siz xaricdə çalışandan sonra ölkəyə qayıtdınız, sonra yenə gətdiniz, indi Bodrum bölgəsində "Six Senses Kaplankaya" otelində baş menecersiniz.

- 10 il Avropada yaşayıb çalışmışam, rəhbər, öz həyatımı, pensiya vaxtımı Azərbaycanda görürəm. Çünki həqiqətən də vətənimə sevirəm. Türkiyəyə gəlməyimin səbəbi otelin çox yaxşı bir brend olması və onların konseptinin mənə üçün maraqlı gəlməsidir. Hazırda çalışdığım otelin otelçiliyə baxışı tam fərqlidir. Bu, mənə təbii olaraq yaxın fərqlilikdir.